

عنوان مقاله:

بررسی استفاده از ظرفیت های احکام اسلامی به منظور افزایش فرهنگ زیست محیطی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی مهندسی محیط زیست (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

هدی صادقی گلمکانی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش محیط زیست، دانشگاه پیام نور تهران - ری

محمد رضوانی - استادیار محیط زیست دانشگاه پیام نور مرکز تهران

خلاصه مقاله:

محیط زیست عبارت است از محیط فیزیکی، زیست شناختی و اجتماعی که موجود زنده در آن زندگی می کند و با آن در کنش متقابل قرار می گیرد. محیط زیست گاهی به تمامی زیست کره زمین گفته می شود، اما نواحی کوچک جغرافیایی، یا حتی محیط های کوچک تر از آن را نیز محیط زیست می نامند. از آن جا که محیط زیست بسیاری از ذخایر مورد نیاز انسان همچون؛ معادن، جنگل ها، آب ها، حیوانات و ... را در بر دارد، بی موالاتی در تعامل با محیط زیست و تخریب آن آثار سوء و جبران ناپذیری را در پی دارد؛ از این رو احکام عملی محیط زیست دارای بعد فردی و حکومتی است. انسان های تربیت شده در دامان مکتب اسلام، حقوق انسان های دیگر را رعایت می نمایند، حقوق گونه های گیاهی و جانوری را حفظ می کنند، در مصرف منابع اسراف نمی کنند و به اینکه امانت دار خداوند هستند، اعتقاد دارند. بنابراین، یکی از مهمترین رسالت های دولت اسلامی ایجاد زمینه های رشد و تعالی معنویت و اشاعه فرهنگ و اخلاق زیست محیطی به منظور مقابله با مشکلات زیست محیطی است و چون در دین اسلام، آیه ها و روایت های فراوانی از محیط زیست بیان شده است، بهترین شیوه برای نهادینه سازی فرهنگ زیست محیطی، استفاده از مفاهیم غنی اسلامی است. در این مطالعه مروری، منابع اسلامی موجود در ارتباط با حفاظت محیط زیست تحت بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اسلام، محیط زیست، حفاظت و فرهنگ سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/122276>

